

Tilsvarende kan jeg sige, at vi får en masse andre sager af denne art fremover, og jeg håber ikke, at vi kommer til at bruge en eventuel lovgivning til andet end at glemme den hurtigst muligt, havde jeg nær sagt.

Jeg vil lige sige til hr. Arne Melchior, at det, jeg mener med forskellen på racisme og racediskrimination, er, at det ene har noget at gøre med holdninger og altså også ytringer, og det andet er præcist, som hr. Arne Melchior sagde det, når man ikke vil ansætte fejlfarver, som man siger - altså andre end de hvide - i taxaselskaberne, til lægevagten og alf det, vi har hørt om. Det er det, der burde gøres meget mere ved. Det var den diskussion, vi skulle have.

Derudover spørger hr. Arne Melchior, om det at true, forhåne eller nedværdige ikke er grimt. Jo, det er det. Og jeg har heller ikke sagt, at vi skulle pille det ud af loven, men jeg har sagt, at det er vores forsigtighedsbestemmelse, vi piller ud, og det er jeg bange for.

Tom Behnke (FP):

Vi har fra tid til anden set, hvorledes nationalsocialisterne - hovedsagelig i Tyskland - har teet sig og lavet ugerninger, hvor man har smidt med brandbomber, man har brændt huse af, man har smidt med sten osv. Vi har i det hele taget set den meget grimme side af nationalsocialisterne i vor tid.

Det, der så skete, var jo, at disse nationalsocialister i Tyskland fandt ud af, at de ikke kunne få lov til at lave skriftligt materiale i Tyskland, men at de kunne køre lige op over grænsen til Sønderjylland og dér misbruge den danske ytringsfrihed til at lave deres propagandavirksomhed og sende deres materiale til Tyskland.

Vi så så også, hvorledes Sønderjylland - eller rettere sønderjyderne - reagerede imod det uvæsen, der fandt sted, ved deres meget flotte demonstrationer. Vi så også, at man forsøgte at overføre disse flotte demonstrationer til Greve her syd for København, men der var nogle andre aktører, som deltog i demonstrationen i Greve - aktører, som vi tidligere har set. Det er de autonome, jeg tænker på, og vi ser, at de autonome egentlig bruger de samme metoder her i København, som nationalsocialisterne bruger i Tyskland, nemlig at smide med brandflasker, smide med sten, lave uorden, uro osv. Vi kender det alle sammen.

Når vi nu ser, at de autonome tager del i en sådan demonstration i Greve, så er det, som om de autonome bliver accepteret for deres gernin-

ger, fordi de er enige med os andre i, at nationalsocialismen er et uvæsen. Men vi så altså, at de autonome ikke kunne holde sig i skindet i Greve; de begyndte at smide med forskellige ting, og dermed brugte de autonome faktisk de samme metoder, som vi kritiserer nationalsocialisterne for.

Jeg siger det for at advare imod, at man tillader alt muligt i kampen mod nationalsocialismen.

Om ministerens forslag er den rigtige løsning på, hvordan vi dæmper op for, at specielt nationalsocialisterne fra Tyskland misbruger den danske ytringsfrihed, ved jeg ikke. Men jeg håber, at vi ved høringen på mandag og ved et grundigt udvalgsarbejde kan få afdækket, om dette her er den rigtige juridiske løsning på problemet.

Fremskridtspartiet vil i hvert fald gå positivt ind i behandlingen af forslaget, og vi stiller os positivt til det.

Jeg vil i øvrigt sige, at jeg er glad for, at man når at få en formulering med i forslaget, der hedder, at ved afgørelse af, om den pågældende bestemmelse er blevet overtrådt eller ej, skal der tages skyldig hensyntagen til ytringsfriheden, som det hedder.

Jeg er glad for, at specielt den passus er med.

Jeg mener, det er meget vigtigt, at man får en nøje afvejning af, om det er ytringsfrihed eller det er en overtrædelse af bestemmelserne.

Jeg er ked af, at ordet ytringsfrihed først optræder helt omme på side 4, og jeg er endnu mere ked af, at begrebet ytringsfrihed kun er levnet fire linjer i hele det store forslag. Jeg havde håbet på, at ytringsfriheden havde fået en mere fremtrædende rolle, og at ministeren i forslaget i højere grad havde diskuteret ytringsfriheden.

I forslaget står der bl.a., at bestemmelsen også kan komme til at virke over for en telefonavis, og dér synes jeg nok, at ministeren er gået et skridt for vidt. Den, der ringer på et bestemt telefonnummer for at høre noget, der er indtalt på et bånd, har ønsket at modtage de meldinger og har gjort en meget aktiv indsats for at modtage budskabet. Hvis det bliver gennemført, at det også bliver ulovligt at lave en telefonavis, kan man frygte, at det næste skridt bliver et egentligt forbud mod overhovedet at besøge de mennesker, som er nationalsocialister, for mens man besøger dem, kunne de jo finde på at fortælle én noget, som man ikke har godt af at høre. Jeg synes, vi skal passe på, hvor vi sætter grænsen for, hvad det er, vi regner for at være propagandamateriale.